

ærede Finansminister rigtigt, og det gjorde jeg vistnok i det Tilfælde, ønskede han ogsaa at bibeholde begge disse Principper. Ja, jeg tror, det er nødvendigt at gøre det, af den simple Grund, at der jo neppe er nogen Tvivl om, at Beskatningsforholdene kunne paavirke Lejeværdierne, og det vil altsaa sige, at i det Øjeblik, vi tog denne Skattefrihed bort fra de smaa Lejligheder, hvor der findes saa mange sammen i Huset, at de veje mere end de 2,500, tvivler jeg ikke om, det vilde komme til at paavirke Boligforholdene. Jeg ved godt, det Spørgsmaal er meget omdebatteret, og at det muligvis er delvis Ejeren, der tager Fordelen, delvis Lejeren. Det er et uhyre indviklet Spørgsmaal. Men jeg vil henvide til, at det kan ganske tydeligt paavises ved de københavnske Byggeforhold, at der er sket Forandringer i Bygge-maaden, den Gang vi, en Gang i Tresserne — jeg husker ikke Aaret — forandrede ved Bygningsafgiften. Der skete samtidig en paaviselig Forandring med Hensyn til Indretningen af Kvistlejligheder, f. Eks. i København. Altsaa, vi tør ikke gaa til at tage det bort, vi bibeholde med andre Ord de to Principper igen, og jeg mener ogsaa, at ligesom vi her have gjort det for Landet, maa vi ogsaa for Købstæderne, hvis vi udvide Forslaget til at omfatte Købstæderne, bibeholde de to Principper med Valgfrihed mellem dem.

Nu kommer jeg til et Punkt, hvor jeg ikke forstod den højtærede Finansminister helt. Jeg ved nu for Resten ikke, om det kom af, at jeg ikke forstod Finansministeren, eller af, at Finansministeren ikke fuldt forstod Lovforslaget. Det er det Punkt, hvor Finansministeren sagde, at vi have frafaldet Fordringen om fremmed Medhjælp i disse andre Erhverv. Men i øvrigt — saa vidt jeg forstod den højtærede Finansminister — havde vi undladt noget, vi skulde have gjort . . . (Afbrydelse af *Finansministeren*) . . . Ja, saa ligger det udelukkende i, at Finansministeren i Øjeblikket talte om en Ejendom paa Købstadgrund, som beboedes af kun een Familie. Der er et Punkt, hvor jeg indrømmer, at vort Forslag er uheldigt, selv om vi i øvrigt ville indskrænke det til at gælde Landdistrikterne. Men det kommer udelukkende af den Grund, at vi have ønsket at holde os til den gamle Lovs Ordlyd. Der kan nemlig paa Købstadgrund meget let findes Ejendomme, hvor der bor en Familie, der ikke driver Gartneri eller

Haandværk — og det er navnlig det, der er Tale om. Der findes f. Eks. Villaer, og selv om man nu har nok saa ringe Medlidenhed med Beboere af slige Ejendomme, kan der der findes smaa Købmænd, lige saavel som der kan findes smaa Haandværkere. Altsaa, vi ere ganske klare over, at vi ved at holde os til den gamle Lovs Ordlyd have en Grænse, som i og for sig ikke er heldig, men i det Øjeblik, vi blive enige om at udvide Bestemmelsen til at omfatte Købstadgrund, falder jo Spørgsmaalet helt bort.

Saa komme vi til Spørgsmaalet om Driftsbygninger — som Finansministeren benævnedes dem. Hvordan skulle vi nu stille os overfor dem? Der forekommer det mig, at den højtærede Finansminister er vel slap i sine Fordringer. Jeg opfattede nemlig Finansministeren saaledes, at han godt kunde tænke sig, at Ejeren boede borte paa een Ejendom og havde en anden Ejendom med Driftsbygninger, og saa kunde han faa Fradrag for den ogsaa (Modsigelse). Jo, vedkommende Ejerskulde saa kunne faa to Fradrag. Jeg tror nu, det er forkert, jeg gaar ikke gerne med dertil, fordi derved ville vi bryde det Princip, vi vare enige om, saa vidt jeg forstod: hver Mand et Afdrag og kun eet (Afbrydelse af *Finansministeren*). Ja, hvis det er en selvstændig Ejendom, siger den højtærede Finansminister. Ja, hvis nu f. Eks. en Mand her i København sidder og har lejet et Stykke Havejord maaske langt ude, i en anden Kommune, og der har lavet sig et Drivhus (*Berntsen: Et Lysthus!*) Ja, Lysthus tør jeg ikke sige, for saa er det ikke nogen Driftsejendom, det regnes det ganske vist for, men det anser jeg for en meget stor Fejl, og jeg vil nødigt have, at Finansministeren skulde faa mig til at glide ind paa alligevel at give vedkommende Fradrag. (Afbrydelse af *Finansministeren*). Nej, et Lysthus er ingen Driftsejendom, det er netop derfor, at jeg er inde paa at fraskille Drivhuse, for det er Driftsejendomme.

Jeg skal nævne andre Eksempler, som ikke ere saa ganske sjældne. Der er saaledes det, at en Landbruger har et Tærskværk, som han har bygget et lille Skur til, og det har faaet en særlig Vurdering. Det er ikke en Ejendom, og det forekommer mig at være ganske urimeligt, at Gaardmanden foruden at have et Fradrag paa 2,500 Kr. paa sin Ejendom ogsaa skal have Fradrag for sit Tærskværk.